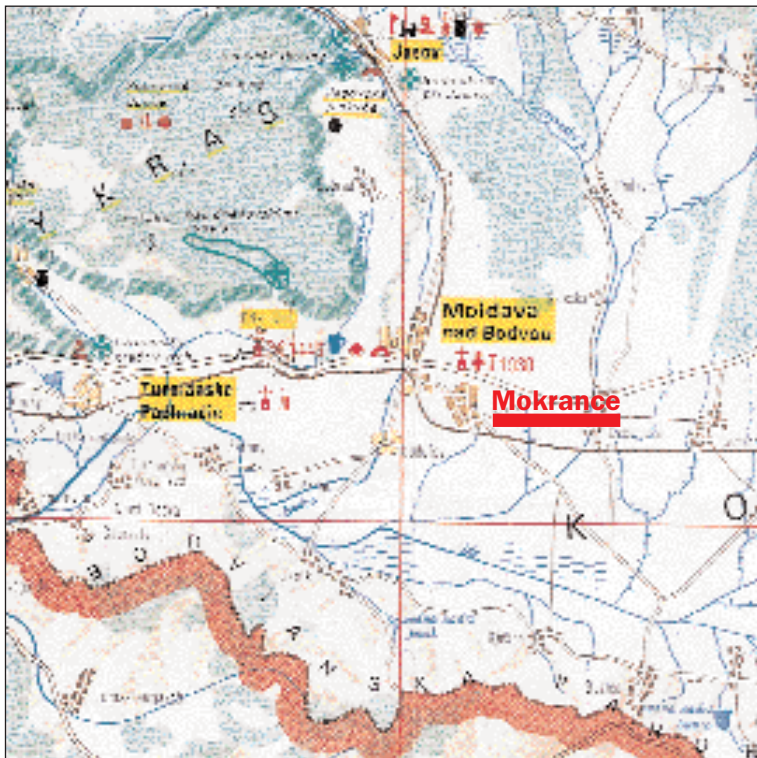

MAKRANC
Látnivalók

HONISMERETI KISKÖNYVTÁR

A CÍMLAPON: A római katolikus templom
A HÁTLAGON: Az új templom tervének átadása

LÁTNIVALÓK

Az 1295 lelket számláló község 27 km-re fekszik Kassától dél-nyugatra, a Kassai-medence nyugati részében, az Ida patak beömlésénél. A község napjainkig megőrizte mezőgazdasági jellegét.

A KÖZSÉG TÖRTÉNETÉBŐL

Makrancot már 1217-ben olyan helységként emlegetik, amely pápai tizedeket fizet, és az egri püspökséghez tartozik. Tulajdonosa a 13. században a Pedéry család Buchk nevű tagja volt. Okiraton első ízben 1317-ben jelenik meg a község neve, amikor is az egri püspök több falu tizedét szolgáltatva vissza az egri káptalannak, melyek közt Makranc is ott volt (Villa Mokranch). Abban az időben Makrancot fejlett faluként emlegetik, földesurai az Abák voltak. A község eredete tehát régebbi, régi szláv településből fejlődött ki. 1323-ban a jánoki határ szemlélésénél Makranc község birtokosaként Markard (Merkardi) fiának, Imrének Miklós fiát említik. Valószínű, hogy már a 13. század első felében ők voltak az itteni földesurak. A Markard családot 1324-ben makranczi predikátummal említik (de Mokronch). A község határában egy Felsőmakranc (Felsew Macronch) nevű birtok volt, amely a mostani falutól északra feküdt. Ezt talán az 1419-ben említett Puzla-

A Bánó-kúria (20. sz. eleje)

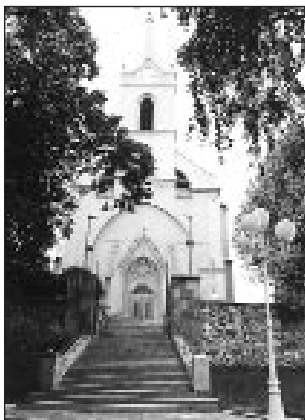
*A r. katolikus templom felszentelése
1907. aug. 20. (Kurth Max festménye)*

macronch nevű településsel lehet azonosítani. 1365-ben a falu Szikszói Imre fiáé, Péteré volt. 1402-ben Zsigmond király Perényi Péternek adományozta Makrancot más községekkel együtt, amelyet 1404-ben birtokába is vesz. A nagyidai vár felépülése után (1411–1414) Makranc is a vár uradalmához tartozik. Nagyida a Perényiek székhelyévé válik, erről kapták a predikátumukat is. Makranc a 15. században valószínűleg Rozgonyiékhöz tartozott, amire egy vörös márvány tábla felírta is utal. (Stephani, Ladislai regum Hungariae divis conjugibus posit Petrus S.R.E. Cardinalis, eppus vesprimiensis - tudniillik Rozgonyi Péter az 1425–1438-as években Eger püspöke volt.) 1473-ben a falut a Turcaiak szerezték meg, de 1512-ben Makranc ismét a Perényiek kezére került. 1566-ban a császári hadak lerombolták Nagyida várát, amely az ellenzéki nemesség székhelye volt, és így a vár uradalma is megszűnt. Ebben az időszakban – már 1526-tól – az itteni lakosság a protestáns, később a református egyház tanait sajátította el. A falu a török és a rendi háborúk korában lepusztult, 1630-ban két portáról fizettek a gazdák tizedet, és egy negyed portáról a zsellérek. Makrancnak 1715-ben egy, 1720-ban három háztartása volt. Ezért a faluba telepeseket költöztettek. 1722-ben már 37 háztartása volt a falunak, és 10 nemesi család osztozott rajta. Ebben az időben családjával és szolganépével még itt lakott a Perényi család egyik tagja. Ő telepített a faluba magyar katolikus és kálvinista lakosokat. Valószínű, hogy ekkor telepedett le itt a szlovák lakosság egy része is. Erre utalnak az egyes határrészek nevei (Remene, Csera-

ki, Csetreki). 1828-ban már 130 ház állt a faluban, lakosainak száma 945. Az itteni lakosság mezőgazdasággal foglalkozott, ismert volt birkatenyészetük. A 18. század első felétől mindig több nemesi család volt a falu földesura, amelyek elég sokszor váltakoztak. A 20. század elején a legnagyobb földesurak voltak: a Dessewffyek, dr. Wohl Sámuel, a Madarassyak és Czékusok. Később a falu lakosainak nagy része az államvasutaknál talált munkát.

Az I. világháború a lakosság soraiból 22 áldozatot szedett. Makranc 1918 után az első Csehszlovák Köztársaság részévé vált, és fejlődésnek indult. 1919 óta a község hivatalos neve Makrance, 1927-től Mokrance. Végbement a nagybirtokok földjeinek részleges parcellázása. Így a lakosság fő foglalkozása ismét a mezőgazdálkodás lett, csak egy-két cipész, szabó volt a községben, más iparágak nem fejlődtek ki. 1921. január 21-én fogyasztási szövetkezet alakult a faluban. Első elnöke Miklós István lett. 1924. június 4-én önkéntes tűzoltó testületet alakítottak Lőrinc Pál parancsnok irányításával. Tagjai a műkedvelő színházasban is jeleskedtek. 1921-től tartottak színházi előadásokat, a legtöbb színdarabot Rákos tanító rendezte. A 20. század harmincas éveiben megalakult a Vöröskereszt helyi szervezete, 1930-ban Širakovský Dezider vezetésével a helyi futballcsapat. 1937. augusztus 16-án a községet árvíz sújtotta, 12 ház összedőlt, és sok megrongálódott. Az árvíz a vasutat is alámosta. 1938. novemberében a községben zenekart alakítottak, amely főleg ünnepnapokon, ünnepségeken vagy lakodalmakban szórakoztatta a közönséget. Az 1939–1945-ös években a falu Magyarországhoz tartozott. A II. világháború a lakosok soraiból 14 áldozatot követelt. A háború alatt a házak többsége leégett, az iskola és a templom súlyosan megrongálódott.

A felszabadulás után a falu gyors fejlődésnek indult. 1952-ben megalakult a helyi efsz, 1960-ban a nőszövetség helyi alapszervezete. 1960 után került sor a határ meliorálására. Családi házak épültek, megerősítették az utakat, és javult a falu összeköttetése a környék többi településével. 1968-ban alakult meg a kiskertészek

A r. kat. templom főhomlokzata

szövetsége. 1974-ben felépült a temető új kerítése, elkezdték a csatornázást és az új sportpálya építését, amelyet 1977-ben fejeztek be. 1976-ban megalakult a Cse-madok helyi szervezete, 1977-ben pedig az énekkar, amely több kulturális rendezvényen képviselte a falut (pl. a zselízi országos seregszemlén). Az énekkar tevékenysége a 80-as évek végén alábbhagyott, de 1994-ben megújították. 1975-ben a helyi mezőgazdasági szövetkezetet a bodolóihoz csatolták, 1993-ban ismét önállósodott. 1977-ben megkezdtek a Čerespín-patak szabályozását, aszfaltburkolattal vonták be a járdákat, rendezték a zöldövezeteket. Ebben az időben nyilvános könyvtár is nyílt. 1985 után a községben, a járásban elsőként, gázvezeték épült. 1986-ban Makrancot közigazgatásilag Szepsishez csatolták. Az 1986–1989-es években, amikor a község elvesztette önállóságát, önrendelkezési jogát, alig fejlődött. 1990-ben, amikor Makranc ismét önálló lett, megkezdtek a helyi hangosbemondó és a tűzoltó-gyakorlóter felújítását, majd a TV műholdvevő-rendszerének kiépítését. 1991-ben új híd került a patak fölé, befejezték az óvoda melletti utca gázvezetékének építését. 1993-ban Topol' néven vadászszövetség alakult a községben. 1994-ben befejezték a tűzoltók gyakorlóterét, és rendbehozták a templom előtti területet. 1995-ben fejújították a villanyvezetékét, javult a közvilágítás. Idén nyáron fektették le a helyi TV-adás kábelvezetékét. A községnek sok terve van a jövőben is, mindenekeelőtt a csatornázást és a vízvezeték építését szeretnék befejezni.

Čekaj-pusztá a községtől keletre fekszik, a magyar kereskedelmi

A r. katolikus templom belső látképe a felújítás előtt.

minisztérium 1902-es térképén még megtalálható. Napjainkban elhagyott (a Bodolóról Jánokra vezető út mellett).

Érdekes a község lakosságának számbeli fejlődése. 1869-ban 869 fő lakott itt, 1880-ig számuk 611-re csökkent. 1900-ban 869 lakosa volt a falunak, 1921-ben 843, 1940-ben számuk 933-ra emelkedett, 1948-ban 1010-re, és 1971-ben 1195-re. Ma 1295 lakosa van a községnek.

A TERMÉSZET

A falu határa 180–293 méter tengerszint feletti magasságban fekszik. Túlnyomórészt kiirtott erdőkön, a Bódva hordalékán, a Čačanka patak rétségein a községtől délre, harmadkori üledékes talajon. A határnak agyagos, rétségi talaja van. A falutól északra kis tölgyfa erdő látható. A határt a makranczi és a chodýi patak szeli át, mindkettő az Ida patakba torkoll. A vadállományt főleg szarvasok, őzek, vaddisznók, mezei nyulak, mókusok, görények és vadmacskák alkotják. Az időjárás enyhe, inkább száraz, kevésbé csapadékos. A telek enyhék, a nyarak melegek és szárazak.

KULTÚRTÖRTÉNETI EMLÉKEK

A község lakosainak többsége katolikus vallású. Mivel a faluban nem volt templom, a hívők a szépsi templomba jártak. Csak a huszita háborúk idején építettek itt **gótikus templomot**, amelyet kőfallal kerítettek körül, hogy az ellenség támadásakor a helyi lakosok menedékeként szolgáljon. A templomot a 18. században barokk stílusban átépítették. Egyhajós épület volt, presbitériuma félköríves lezárású, és kissé előretolt tornyú, ame-

lyet toronysisak takar. A templom falait egy sor támpillér erősítette, a sima homlokzatot félköríves ablakok tagolták. A templom állapota a 19. században egyre romlott, mígnem életveszélyessé vált, ezért 1885-ben hatósági végzés alapján le kellett bontani. Magócsi András pap és a makranci építészeti bizottmány kezdeményezésére (Takács László községi bíró, Vojakovics János bíró, Tibai János egyházi kurátor, Zsupcsán János, az egyházközség kurátora) támogatást kértek az új templom építéséhez, többek közt Amerikában is. 1906-ban kezdték meg a neogótikus **Szent István király római katolikus templom** építését. Az új templomot 1907. augusztus 20-án szentelte fel Fischer-Colbriem püspök. A II. világháború folyamán ledőlt a templom tornya, de 1945 után eredeti alakjában felújították. Az 1992–1994-es években kiszélesítették a templom kórusát, és újból felszentelték. Napjainkban ismét felújították a templomot, és új sekrestyét építettek hozzá. A templom egyhajós épület, a persbitérium poligonális lezárású, hozzáépített sekrestyével és a csúcsos főhomlokzatba beépített toronnyal. A templom épületével a 14. századbeli kassai gótikus kápolnát és a Szent Mihály templomot próbálták felidézni. A gótikus elemek főleg a hazai gótika jegyeit használják fel. A

Az újraöntött harang

Gizella királynő sirtáblája

főhomlokzaton tört ívet találunk, vimpergával befejezett portálával. A templom egész terét keresztboltozat fedi. A boltozat freskói a templom építésének idejéből származnak, jellegzetesen magyar neogótikus festmények főleg a presbitériumban található. A freskókat 1952-ben Gábor és Jozef Džubák, 1992-ben Pavol Mikovič restaurálta. Akkor festették át a neogótikus illuzív festményeket. A főoltár Szent István domborművével, a Lourdesi Szűz Mária mellékoltára és az 1906-ból származó szószék a soproni Hild Lipót műve. A szószéket Takács József és dr. Wohl Sámuel adományozták a templomnak 1906-ban. A Kálvária 14 stációját Isten dicsőségére és Hegedűs József emlékére Hegedűs József szülei adományozták Zala megyéből. A templomban ezen kívül Szent Teréz, Jézus szíve, Szent Antal és Piéta domborművek található. A kórus orgonája a templom építésének idejéből származik. A kórus alatt fekete márványtábla látható, amelyet a hálás lakosság helyezett el hálából az olasz kőműves mesterek munkájáért, akiket Andrassy Dénes gróf hívott meg, hogy befejezzék a sekrestye felépítését, melynek boltozata korábban beszakadt. A templom tornya alatt az előtérben két 1925-ből származó falfestmény van, Kurth Max mester munkái. Az első azt a jelenetet ábrázolja, amikor Magócsi András papnak átadják az új templom terveit, a második az új templom felszentelését Fischer-Colbriem püpek által. 1978-ban a templom két harangját újjáöntötték és felszentelték.

A templom műemlékeinek legértékesebb darabja az a **vörösmárvány sírfelirat**, amelyet 1761-ben Bydeskúti János pap talált a kálvinista temetőben, és a régebbi templom falában helyezte el. Később a templom romjaiban találta meg hét darabban Fodor Sándor pap, és a kassai múzeumba került Forste Gyula

A makranzi rk. templom-építő bizottságától.

Keltetve a Makranzi Rk. Építő Bizottság által.

Makranzi 700 lelkes származó közösség Alapítványi válogatás
cserejében.

Árpádházi királyok alkonyi halála a híressé Rongonyák bír-
tába jutott, elk a Kanyapla oldalán álló ponton templomot építettek
St. István király illetve a Magyarok Nagyasszonyának tiszteletére és azt
őnként anyaszentegyház szentjére emelték. A hitvallások közötti letételek
ugyan igazi, tökéletes és megújultak, de ki nem értették győzereit. Azon
maradt Népszéki felállítását kanyapla, de el nem értezték! Földművelés, ma-
gyar népe két századon keresztül az István ősei hitének szimbóluma
kánt: még nem is tudtuk elcsúszni a szentek rendjeire kanyapla
közvetlenül az istván ősektől, tiszteletben templomot Kanyapla, századonként
egyikégyen kanyapla ősei nem értezték a szentek hitét. Szent-
írásokunk, elcsúszni válnak, sőt kanyapla évekkel az elcsúszások
is nélkülöznek a szimbólumok és a győztesek között, elcsúszni.

S jelenleg is, jellelül illért illéchez kaporogtak elődelük, jellelül templomunk jelenlétkelen felelvőségét telésesén megértellették, jellelül ádn-
 zatekességét a végsőleg tesztelte a hitköztség apraja nagyja : Kegyes jötevők
 támogatása nélküli a megkötött művet betéjezni, a fölépített templomot
 belsőleg felszerelni nem bírjuk (Baleset következtében kétszer kellett bol-
 tustalni a templom hajóját.)

Próbán talákon kieml egyebünk mincs ; illék, székűk, orzomú . . .
 nkékli szákköltőkünk.

Miért is valóban végsőlétségben emeljük fel szzrvunkat : a. egyből.
 s a meggyes árns szajjának, hogy nagytelők adományuk bőségéből egy két
 morcsát inséges szjvünknek juttatni méltóztassanak ; pártfogóink, jóakaróink
 mindegyikéhez, hogy bármily csekély adománynyal az istenes mű bevégezé-
 sében részét venni kgygskeljük ; féleg pedig keressünk is csebbetől hszf-
 lésesnek, kik az Országos Isét Kézségi Társulatban dícsa Jelenlegi Kézségi
 Kézségi gyerekekkel emelkelt, hogy Itthonmaradt testvéreikkel vers-
 nyezve dsek megszentelt harváln emét templomukról meg ne teledkezzenek.

A kegyes adományok harlapilag s a makranzi rk. templom em-
 lőkönyvén lesznek nyugtáza, megöröklőve pedig az „Élet könyvében.“

Minden iseti adományt a „szepi rk. lőkészri hivatal (Ábránj-Torna
 megye)“ címűre, Amerikában meghétől emleklőnknek méltóztassék
 juttatni.

Kelt Makranzon, 1906. évj. aug. hó 20-án.

MAGYÓCS, ENDRÉ,

kezosi sz. székű Belső, szepi szp. pléb.

TIRAI JÁNOS, egyházközségi.

SVÁB ISTVÁN,

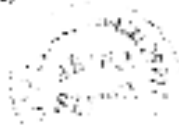
ZSUTCSÁN JÁNOS,

házközségi gondnokok.

TAKÁCS LÁSZLÓ, tan.

VOJAKOVICS JÁNOS,

tanító.

Arpád Račkó fa domborműve

ajándékként. Később a tábla visszakerült Makrancra az új római katolikus templomba. Latin nyelven ez áll rajta: „A legjobb és leghatalmasabb Istennek szentelve. E szentély építőjének Gizellának és Adelheidnek Pannonia szent királyai, István és László hitveseinek emlékére és tiszteletére állíttatta a méltóságos atya, Péter úr, a római szent egyház Cirjékről nevezett presbiter kardinálisa, reggiói érsek,

veszprémi püspök.“ A felirat felett látható a bíboros címere. Így lett Makranc Magyarország-szerzte híres.

A régi templom romjaiból előkerült egy **másik emléktábla** is, szintén vörös márványból. A tábla feliratát a „falú története“ c. részben találjuk. Ma ez a tábla valószínűleg a kassai múzeumban látható.

A templom mellett állt a **római katolikus plébánia**, amelyet rossz építészeti állapota miatt évtizedekkel ezelőtt lebontottak.

1608-tól a faluban **egyházközségük volt a kálvinistáknak, és a 18. század végétől templomuk** is. Mivel a református egyház hívőinek száma csökkent, és a templom rossz állapotba került, 1945 után lebontották. A templom helyén épült a ma is működő élelmiszerbolt.

Makranc a 18. századtól több nemesi család birtoka volt. A 19. század elején a **Bánó család klasszicista kúriát** építtetett, amely később a Dessewffy család kezére került. Ebben a kúriában laktak a nagybirtok intézői. Az első Csehszlovák Köztársaság idején Pol-

ner földbirtokos lakott a kúriában. 1946 után az épületet átépítették, kultúrház lett belőle. A 20. század 50-es éveiben a kúriát átépítették, így elvesztette eredeti értékét és arculatát. Az épület belsejét is teljesen átrendezték, de 1995–1997-ben ismét felújították. Az 1954–1971-es években a kúria egy részében óvoda működött. A kúria U-alaprajzú magasföldszintes épület. Az eredeti öttengelyes homlokzatnak sekély közép rizalitja, kiemelkedő falszakasza volt, amely a bejáratot díszítette. Háromszögű timpanonnal záródott, amit akantusszal díszítettek. A nagy bejárati előtér hozzáépített rész. A kúria udvarán megmaradt az eredeti klasszicista kovácsoltvas rácsozat. A díszparkot csak maradványaiban szemlélhetjük.

A 19. század végén **dr. Wohl** Sámuel egyszerű **kúriát** épített a faluban. Helyi elnevezése „a kiskastély”. Ez a kúria egy nagy telken állt, melyen több gazdasági épület is volt, amelyek gazdasági udvart alkottak. A kúria egyszerű földszintes épület volt, 1945 után családi házként szolgált tovább. Ma már üres, a pusztulás fenyegeti.

A falut több egyházi műemlék díszíti. A templom előtt található a **kőkereszt**, amelyet 1992-ben újítottak fel. Az öntöttvas korpusz eredeti, a kereszt már új. A temető régi részének **központi keresztje** öntöttvas korpusszal 1887 óta áll. Maruscsák Mihály és felesége állíttatta. Alul egy angyal domborműve látható. A temető **új részének központi fakeresztjét** öntöttvas korpusszal 1966 körül állíttatták, és 1990 után javíttatták. Mellette található egy **homokkőből készült kereszt** öntöttvas korpusszal, amely a 19. század elejéről származik. A keresztet négyszög alakú talapzatra állíttatták. Homokkőből készült **útmenti kereszt** áll a falu mögött a Szepsi felé vezető úton. Korpusza öntöttvasból készült. Felirata szerint 1921-ben állíttatták „Makranc község hithű vasúti munkásai.” **Homokkőből készült útmenti kereszt** áll a Bodoló felé vezető út mellett is. Ezt Szafko István állíttatta feleségével, Vojakovics Máriával 1924-ben. Egy újabb, homokkőből készült útmenti kereszt, öntöttvas korpusszal, a Buzita felé vezető útnál áll.

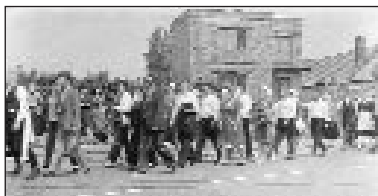
Sváb István és felesége, Galajda Mária állíttatta 1923-ban. Az új emléktáblát és kovácsoltvas kerítést 1992-ben Szoták készítette. A kereszt mellett állt Nepomuki Szent János sokszínű, barokk szobra, amely a 18. században készült, és a II. világháború idején megrongálódott.

A templom előtt áll a **II. világháború áldozatainak emlékműve**, amelyet 1955 körül állítottak. Az emlékművön kőbe vésve szerepel a 14 áldozat neve. A temető régebbi részében van a hat magyar **katona közös sírja**, akik szintén a II. világháborúban estek el. Az emléktáblát 1994-ben helyezték ide. 1971-ben a kultúrház parkjában avatták fel az elesett **szovjet katonák emlékművét**. 1992–1994-ben a helyi temetőben új halottasház épült Grígel Mária tervei szerint. Az épület belsejét a Piéta fából készült domborműve díszíti, Račko Árpád alkotása (1,60x4m). A község **további építményei** közül figyelmet érdemel az **egyházi iskola**. Az iskolát a községben 1850 óta emlegetik, első tanítója Drimalo úr volt. Az épület rossz állapota miatt az iskolát megszüntették, majd 1908-ban újat építettek, amely máig szolgál küldetésének. Az iskola a templom közelében áll. 1912-ben Zsupcsán József és Kiss Mária házában **gyermekápolót** nyitottak. 1919-ben ezt az ápolóházat megszüntették. 1948. augusztus 27-én a kis kultúrházban **egyesztályos óvodát** nyitottak. Az óvoda 1954 óta a

Idősb Miklós István fogadja Esterházy János képviselőt

A helyi énekkar a zselízi népművészeti fesztiválon

A tűzoltószertár ünnepélyes átadása (1973)

Dessewffy-féle kúria egy részében működött, majd 1974-ben új épületbe költözött, amely minden szempontból megfelel a modern óvodai nevelés elvárásainak. 1974-ben ünnepélyesen átadták a **tűzoltószertár** emeletes, téglalap alakú épületét, amelyben ma a községi hivatal is helyet kapott.

A KÖZSÉG RÖVID ETNOGRÁFIÁJA

Az eredeti, 19. századbeli agyagházak, melyekben két helyiség volt (pitvar és a tiszta szoba), napjainkig nem maradtak meg. A 20. század első feléből maradt néhány kéttengelyes, földszintes, mór téglából épült hosszú ház. Ezekben három helyiség volt, bejáratuk a középső pitvarba nyílt (konyha), elől volt a tiszta szoba, hátul a kamra vagy a hátsó szoba. A házak az udvar felé tornáccal, később pilléres vagy oszlopos folyosóval nyíltak. Valaha szalmatetős házakként épültek, ami gyakran tűzvészt eredményezett, ezért az újabb időkben kemény fedőanyagot kaptak. A legrégebb, jó állapotban levő népház a 140-es számú ház a 19. század végéről. Kéttengelyes, földszintes ház, mór téglából, az udvarában tornáccal. Két lakóhelyisége volt (konyhája és tisztaszobája), ame-

lyeket gerendás mennyezet takart. A házhoz istállókat és kamrát építettek. Néhány udvarban önálló **fészer** volt, amelyeket gyalulatlán deszkából építettek. Két hosszabb homlokzatukon széles kapuk voltak, és jellegzetes tetőrészüik. A helyi temető régi részében megmaradtak a környékre jellemző **faragott és öntöttvas kereszt**ek (az előbbieket fából). Népszokásaik közül érdemes megemlíteni a jellegzetes menyegzőt, keresztelőt, húsvéti locsolkodást és a boszorkányégetést. Az itteni lakosok nem voltak különlegesen babonások, kivételt képeztek a tehenek tejének elapasztásáról szóló hiedelmek.

A KÖZSÉG KIEMELKEDŐ SZEMÉLYISÉGEI

A Perényi (de Perény) régi magyar nemesi család, Abaúj megye Perény falujából származik (közel Kassához). A család legidősebb ismert tagja, Orbán gróf, 1292-ben III. Andrástól kapta donációs levelét Perény falura, a középkorban a predikátumukat innen származtatták. A 16. század óta a földesurak vezetőknévként használták. A Perényiek a 14-16. században Észak-Magyarország egyik leggazdagabb és leghatalmasabb családja voltak. Magas tisztségeket töltöttek be a közigazgatásban (két nádor, országbírók, több ispán Abaúj megyében, Zemplén megyében, Sároson, Ugocsán, Ungvárott). A 14. században megkapták a nagyidai uradalmat, amely családjuk székhelyévé vált. Észak-Magyarországon hatalmas társtulajdonosai lettek a lietevai uradalomnak és az árvai komposzesszorátusnak. A család a 18. században megszerezte a Nebojsza-uradalmat.

Magócsi András (1835 Krupá - ?) esperes Szepsiben, makranci pap. 1880-ban teológiát tanított, és a szeminárium igazgatójának helyettese volt. A makranci templom építését kezdeményezte. 1900-tól szentszéki hivatalos ülnök. Segédlelkésze Levendovszky Antal volt.

Dr. Wohl Sámuel (1868 Makranc - ?) középiskoláját Kassán végezte, főiskolai diplomáját Pesten szerezte. 1895-től ügyvéd volt, később a Magyar Párt járási központjának elnöke, majd

A falu pecsétje 1850-ből

bankigazgató. Wohl makranczi földbirtokos is volt. Felesége Scherffel Elza.

A helyi temetőben nyugszik **Damits József** (1872-1966), aki szentszéki tanácsos és pap volt.

Mária Lacková

**MEGJELENT A KÖZSÉG EMLÍTÉSÉNEK 780. ÉVFORDULÓJA
ALKALMÁBÓL**

Irodalom:

Abaúj Torna vármegye története

Borovszky Samu: Abaúj-Torna vármegye, Budapest 1896

Fényes Elek: Magyarország Geographiai Szótára III., Pest 1851

Kronika miestnej základnej školy

Kronika miestnej materskej školy

Obecná kronika Mokrance

Stibrányi Gustáv: Makranc története, kézirat

Súpis pamiatok na Slovensku II., Bratislava 1968

Varsík Branislav: Osídlenie Košickej kotliny, Bratislava 1970

Z fondu Štátneho oblastného archívu v Košiciach

Honismereti Kiskönyvtár 114. szám

Kiadja a Komáromi (Komárno) Nyomda és Kiadó Kft., Meszlényi István igazgató, a makranci önkormányzat megbízásából 1997-ban 5000 pld.

Felelős kiadó: Dr. Szénássy Árpád

Munkatárs: Reško Alexander

A szöveget gondozta: Dr. Hernádi Anna

Nyomdai előkészítés, nyomás: DOLIS Kft., Bratislava

ISBN 80-88804-46-9

Minden jog fenntartva!

Malá vlastivedná knižnica 114. číslo

Vydávajú Komárňanské tlačiarne a vydavateľstvo s r.o.,

riaditeľ Štefan Meszlényi z poverenia samosprávy v Mokranciach 1997
v počte 5000 kusov

Zodpovedný vydavateľ: Dr.Ing. Árpád Szénássy

Spolupracovník: Ing. Alexander Reško

Foto: Archív OÚ Mokrance

Jazyková úprava: Dr. Anna Hernádi

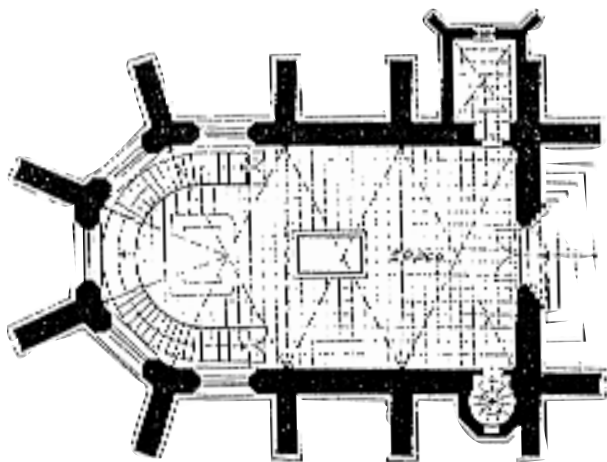
Príprava a tlač: DOLIS s.r.o., Bratislava

ISBN 80-88804-46-9

Všetky práva vyhradené!

A sorozat, kiadványok, megrendelhető, megvásárolható:

**Komáromi (Komárno) Nyomda és Kiadó Kft., 945 84 Komárno
Duna rakpart (Dunajské nábr.), P.O. Box 109, Tel.: 0819/20-52**

A 14. században épült, kassai Szent Mihály-kápolna alaprajza. E kápolna szerint építették a makranci templomot.

Tanulmánytervek a makranci templomról

СВЯТЫЙ СЕВЕРНЫЙ
ПРЕСВЫТАТЕЛЬ
МАКСИМИАНОВСКИЙ